

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาระบบการและปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาของโรงเรียน
ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ใน F-distribution
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean of Square
df	แทน	Degree of Freedom
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่คิดเป็นค่าร้อยละ
นำเสนอในรูปตาราง
2. การวิเคราะห์ระบบการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และปัญหาการช่วยเหลือ
นักเรียนกลุ่มมีปัญหา โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตาราง

3. การเปรียบเทียบกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา ระหว่างโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way Analysis of Variance) หรือ F-test เมื่อผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ลักษณะของโรงเรียนที่สังกัด		
ช่วงชั้นที่ 1,2	102	69.9
ช่วงชั้นที่ 1,2,3	30	20.5
ช่วงชั้นที่ 3,4	14	9.6
รวม	146	100
ตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้บริหารโรงเรียน	74	50.7
ครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแล	72	49.3
ช่วยเหลือนักเรียน		
รวม	146	100

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 146 คน สังกัดอยู่ในโรงเรียนที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 1,2 จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 ช่วงชั้นที่ 1,2,3 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 และช่วงชั้นที่ 3,4 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 ตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 เป็นครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3

2. การวิเคราะห์กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติในกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และระดับปัญหาของกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาโดยรวมทุกด้านและโดยรวมของแต่ละด้าน

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ กระบวนการ ช่วยเหลือ นักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา กระบวนการ ช่วยเหลือ นักเรียน
1	ด้านการวางแผนการดำเนินการ ช่วยเหลือนักเรียน	3.88	0.45	มาก	2.11	0.68	น้อย
2	ด้านการดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียน	3.73	0.55	มาก	2.17	0.68	น้อย
3	ด้านการประเมินผลการดำเนินการ การช่วยเหลือนักเรียน	3.84	0.56	มาก	1.94	0.64	น้อย
	รวม	3.80	0.47	มาก	2.08	0.60	น้อย

จากตารางที่ 4 พบว่า โรงเรียนมีกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาโดยรวม มีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$ S.D.=0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่าด้านการวางแผน การดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน ด้านการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนและด้านการประเมินผลการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X}=3.88, 3.73$ และ 3.84 S.D.= 0.45, 0.55 และ 0.56) ส่วนปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาโดยรวมมีปัญหาระดับน้อย ($\bar{X}=2.08$ S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับน้อยทั้ง 3 ด้าน ($\bar{X}=2.11, 2.17$ และ 1.94 S.D.=0.68, 0.68 และ 0.64)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการปฏิบัติกระบวนการ
ช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และปัญหาช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา
ด้านการวางแผนการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน

ข้อ	รายการ	กระบวนการช่วยเหลือนักเรียน			ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	การจัดทำแผนปฏิบัติการ ดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียน	3.90	0.66	มาก	2.23	0.93	น้อย
2	การจัดอบรมบุคลากรในเรื่อง ระบบการดูแลช่วยเหลือนัก เรียน	3.82	0.74	มาก	2.15	0.88	น้อย
3	การแต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินงานระบบการดูแลช่วย เหลือนักเรียน	4.10	0.65	มาก	2.08	0.86	น้อย
4	การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ของโรงเรียน	3.71	0.71	มาก	2.18	0.74	น้อย
5	การมีส่วนร่วมในการดำเนิน งานระบบการดูแลช่วยเหลื่อ นักเรียนของคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.53	0.83	มาก	1.94	0.84	น้อย
6	การกำหนดระเบียบว่าด้วย เรื่องจรรยาบรรณของ นักเรียน	4.16	0.66	มาก	2.05	0.97	น้อย
7	การดำเนินการขั้นตอนการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล	4.16	0.57	มาก	1.88	0.82	น้อย
8	การจัดทำแบบประเมินเพื่อการ คัดกรองนักเรียน	3.70	0.77	มาก	2.22	0.74	น้อย

ข้อ	รายการ	กระบวนการช่วยเหลือนักเรียน			ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
9	การกำหนดเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนเพื่อแยกนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและมีปัญหาออกจากนักเรียนกลุ่มปกติ	3.89	0.79	มาก	2.16	0.78	น้อย
10	การกำหนดเป้าหมายและขอบเขตการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาแยกเป็นรายบุคคล	3.83	0.74	มาก	2.16	0.74	น้อย
	รวม	3.88	0.45	มาก	2.11	0.68	น้อย

จากตารางที่ 5 พบว่า โรงเรียนมีกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการวางแผนการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมปฏิบัติได้ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$ S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับการปฏิบัติระดับมากทุกข้อ ค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรกคือ โรงเรียนได้ดำเนินขั้นตอนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนได้กำหนดระเบียบว่าด้วยเรื่องจรรยาบรรณของนักเรียนและ โรงเรียนได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 4.16, 4.16$ และ 4.10 S.D. = 0.57, 0.66 และ 0.65) ส่วนปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนด้านดังกล่าว โดยรวมพบว่ามีปัญหาในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.11$ S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีปัญหาระดับน้อยทุกข้อ ค่าเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนได้กำหนดระเบียบว่าด้วยเรื่องจรรยาบรรณของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ โรงเรียนได้ดำเนินการขั้นตอนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 2.05, 1.94,$ และ 1.88 S.D. = 0.97, 0.84, และ 0.82)

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการปฏิบัติกระบวนการช่วยเหลือนักเรียน
กลุ่มมีปัญหาและปัญหาช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา ด้านการดำเนินการช่วยเหลือ

ข้อ	รายการ	กระบวนการช่วยเหลือนักเรียน			ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
11	การคั่นหานักเรียนที่มีปัญหา ดำเนินการโดย						
	11.1 ครูประจำชั้น	4.77	0.48	มากที่สุด	2.12	0.88	น้อย
	11.2 ครูแนะแนว	3.66	0.81	มาก	2.16	0.83	น้อย
	11.3 ฝ่ายปกครอง	3.63	0.82	มาก	2.21	0.86	น้อย
	11.4 ผู้ปกครองนักเรียน	3.40	0.84	ปานกลาง	2.27	0.93	น้อย
12	การเชิญผู้ปกครองนักเรียนมา รับทราบปัญหาของนักเรียน	3.92	0.77	มาก	2.37	1.12	น้อย
13	การดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียน ด้านชู้สาว อยู่ในระดับ ใด						
	13.1 นักเรียนชาย	2.92	1.31	ปานกลาง	1.56	0.80	น้อย
	13.2 นักเรียนหญิง	2.90	1.31	ปานกลาง	1.60	0.85	น้อย
14	การดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียนด้านยาเสพติด อยู่ใน ระดับใด						
	14.1 นักเรียนชาย	3.48	1.29	ปานกลาง	1.96	0.94	น้อย
	14.2 นักเรียนหญิง	3.22	1.32	ปานกลาง	1.68	0.77	น้อย
15	การดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียน ด้านพฤติกรรมก้าวร้าว อยู่ในระดับใด						

ข้อ	รายการ	กระบวนการช่วยเหลือนักเรียน			ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
16	15.1 นักเรียนชาย	4.09	0.99	มาก	2.59	1.06	ปานกลาง
	15.2 นักเรียนหญิง	3.65	1.07	มาก	2.23	1.01	น้อย
	การดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียนด้านพฤติกรรมไม่พึง ประสงค์ อยู่ในระดับใด						
17	16.1 นักเรียนชาย	4.12	1.02	มาก	2.54	1.28	ปานกลาง
	16.2 นักเรียนหญิง	3.73	1.05	มาก	2.22	1.09	น้อย
	การดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียน ด้านผลการเรียนรู้ ต่ำกว่าเกณฑ์ อยู่ในระดับใด						
18	17.1 นักเรียนชาย	4.30	0.79	มาก	2.79	1.16	ปานกลาง
	17.2 นักเรียนหญิง	4.23	0.83	มาก	2.72	1.17	ปานกลาง
	การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้เป็นอย่าง ไร						
	18.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม	3.71	0.90	มาก	2.23	0.85	น้อย
	18.2 การจัดสอนซ่อมเสริม	3.75	0.81	มาก	2.28	0.88	น้อย
	18.3 การจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	3.92	0.76	มาก	2.19	0.81	น้อย
	18.4 การเข้าค่ายพุทธบุตร พุทธธรรม	3.30	0.96	ปานกลาง	2.21	0.88	น้อย

ข้อ	รายการ	กระบวนการช่วยเหลือนักเรียน			ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	18.5 การให้ความรู้และรณรงค์ ต่อต้านยาเสพติด	3.95	0.79	มาก	1.88	0.82	น้อย
	18.6 การให้ความรู้ เรื่องเพศ ศึกษา	3.55	0.97	มาก	1.89	0.86	น้อย
	รวม	3.73	0.55	มาก	2.17	0.68	น้อย

จากตารางที่ 6 พบว่าโรงเรียนมีกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนที่ปัญหา ด้านการ
ดำเนินการ ช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$ S.D. = 0.55)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ
การค้นหานักเรียนที่มีปัญหาดำเนินการ โดยครูประจำชั้น การดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนชาย
และหญิงด้านผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ($\bar{X} = 4.77, 4.30$ และ 4.23 S.D. = 0.48, 0.79 และ 0.83)
ส่วนปัญหาในด้านดังกล่าว พบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่าโดยส่วนใหญ่ มีปัญหาในระดับน้อย เรื่องที่มีค่าเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย คือ การดำเนินการ
ช่วยเหลือนักเรียนหญิง ด้านยาเสพติด การดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนเรื่องผู้ชายสำหรับ
นักเรียนหญิง และ ชาย ($\bar{X} = 1.68, 1.60$ และ 1.56 S.D. = 0.77, 0.85 และ 0.80)

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการปฏิบัติกระบวนการ
ช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา
ด้านการประเมินผลการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน

ข้อ	รายการ	กระบวนการช่วยเหลือนักเรียน			ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
19	โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการ ในการประเมินผล	3.92	0.91	มาก	2.02	0.93	น้อย
20	รูปแบบการประเมินผล						
20.1	ประเมินในรูปแบบของ คณะกรรมการ	3.97	0.97	มาก	2.04	0.77	น้อย
20.2	ประเมินโดยออกแบบ สอบถามข้อมูลจาก ผู้เกี่ยวข้อง	3.55	0.85	มาก	2.03	0.74	น้อย
21	วิธีการประเมินผล						
21.1	จากการสังเกตพฤติกรรม นักเรียน	4.51	0.61	มากที่สุด	1.89	0.81	น้อย
21.2	จากการสัมภาษณ์นักเรียน	3.95	0.74	มาก	2.05	0.71	น้อย
21.3	จากการสัมภาษณ์ ผู้เกี่ยวข้อง	3.76	0.73	มาก	2.03	0.66	น้อย
21.4	จากกล่องรับความคิดเห็น เกี่ยวกับระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	2.95	1.06	ปานกลาง	2.01	0.78	น้อย
22	ระยะเวลาในการประเมิน						
22.1	รายภาคเรียน	4.24	0.88	มาก	1.92	0.85	น้อย
22.2	รายปีการศึกษา	3.73	0.84	มาก	1.91	0.85	น้อย

ข้อ	รายการ	กระบวนการช่วยเหลือนักเรียน			ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
23	การทำรายงานการประเมินผล						
	23.1 ครูประจำชั้น	4.64	0.68	มากที่สุด	2.04	0.85	น้อย
	23.2 ครูแนะแนว	4.66	0.90	มากที่สุด	1.98	0.83	น้อย
	23.3 ฝ่ายปกครอง	3.60	0.93	มาก	1.90	0.83	น้อย
	23.4 ผู้บริหารสถานศึกษา	3.39	0.83	ปานกลาง	1.95	0.78	น้อย
24	การนำผลการประเมินมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน						
	24.1 ครูประจำชั้น	4.53	0.72	มาก	1.90	0.90	น้อย
	24.2 ครูแนะแนว	3.73	0.85	มาก	1.84	0.81	น้อย
	24.3 ฝ่ายปกครอง	3.68	0.93	มาก	1.71	0.82	น้อย
	24.4 ผู้บริหารสถานศึกษา	3.51	0.90	มาก	1.70	0.86	น้อย
	รวม	3.84	0.56	มาก	1.94	0.64	น้อย

จากตารางที่ 7 พบว่า โรงเรียนมีกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา ด้านการประเมินผลการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีการปฏิบัติระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ การทำรายงานการประเมินผล โดยครูแนะแนว ครูประจำชั้น และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการปฏิบัติงานของครูประจำชั้น ($\bar{X} = 4.66, 4.64$ และ 4.53 S.D. $0.90, 0.68$ และ 0.72 ตามลำดับ) ส่วนปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาด้านดังกล่าว โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.94$ S.D. 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ค่าเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้าย คือ การนำผลการประเมินมาปรับปรุง การปฏิบัติงานโดยครูแนะแนว ฝ่ายปกครอง และผู้บริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 1.84, 1.71$ และ 1.70 ตามลำดับ S.D. $0.81, 0.82$ และ 0.86 ตามลำดับ)

3. การเปรียบเทียบกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา และ ปัญหาการช่วยเหลือ
นักเรียนกลุ่มมีปัญหา ระหว่างโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นต่างกัน โดยการทดสอบ F – test
เมื่อพบว่ามีค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี
ของเซฟเฟ่ (Scheffe's Method)

3.1 การเปรียบเทียบกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาระหว่าง โรงเรียน
ที่มีการศึกษาช่วงชั้นที่ต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงความแปรปรวนของระดับการปฏิบัติ กระบวนการช่วยเหลือนักเรียน
กลุ่มมีปัญหาระหว่างโรงเรียนที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ต่างกัน

กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการวางแผนการดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.346	0.673	3.402
	ภายในกลุ่ม	143	28.289	0.198	
	รวม	145	29.635		
ด้านการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.822	0.411	1.385
	ภายในกลุ่ม	143	42.442	0.297	
	รวม	145	43.264		
ด้านการประเมินผลการดำเนินการช่วย เหลือนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.151	0.575	1.857
	ภายในกลุ่ม	143	44.323	0.310	
	รวม	145	45.474		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.100	0.050	0.224
	ภายในกลุ่ม	143	31.808	0.222	
	รวม	145	31.908		

P > 0.05

จากตารางที่ 8 พบว่า โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ต่างกันมีการปฏิบัติ
ในกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาทั้ง โดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา ระหว่างโรงเรียน ที่มีการจัดการศึกษาที่ช่วงชั้นต่างกัน

ตารางที่ 9 แสดงความแปรปรวน ของปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา
ระหว่างโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ต่างกัน

ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการวางแผนการดำเนินการช่วยเหลือ นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	11.802	5.901	15.154*
	ภายในกลุ่ม	143	55.685	0.389	
	รวม	145	67.481		
ด้านการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.745	2.873	6.721*
	ภายในกลุ่ม	143	61.123	0.427	
	รวม	145	66.868		
ด้านการประเมินผลการดำเนินการช่วย เหลือเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	12.681	6.340	19.506*
	ภายในกลุ่ม	143	46.482	0.325	
	รวม	145	59.163		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	9.021	4.511	15.187*
	ภายในกลุ่ม	143	42.472	0.297	
	รวม	145	51.493		

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 9 พบว่า โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ต่างกัน มีปัญหาการช่วยเหลือ
นักเรียนกลุ่มมีปัญหาทั้ง โดยรวม และรายด้านทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เซฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของระดับปัญหาการช่วยเหลือนักเรียน
กลุ่มมีปัญหา ระหว่างโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ต่างกัน

ด้านการวางแผนการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน	\bar{X}	ช่วงชั้นที่ 1,2	ช่วงชั้นที่ 1,2,3	ช่วงชั้นที่ 3,4
ช่วงชั้นที่ 1,2	1.9549	1.9549	2.2700	2.8929
ช่วงชั้นที่ 1,2,3	2.2700	-	-.3151	-.9380*
ช่วงชั้นที่ 3,4	2.8929	-	-	-.6229*
ด้านการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน	\bar{X}	ช่วงชั้นที่ 1,2	ช่วงชั้นที่ 1,2,3	ช่วงชั้นที่ 3,4
ช่วงชั้นที่ 1,2	1.9549	2.0892	2.1841	2.7721
ช่วงชั้นที่ 1,2,3	2.2700	-	-.0950	-.6289*
ช่วงชั้นที่ 3,4	2.8929	-	-	-.5880*
ด้านการประเมินผลการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน	\bar{X}	ช่วงชั้นที่ 1,2	ช่วงชั้นที่ 1,2,3	ช่วงชั้นที่ 3,4
ช่วงชั้นที่ 1,2	1.7785	1.7785	2.0922	2.7563
ช่วงชั้นที่ 1,2,3	2.0922	-	-.3136	-.9778*
ช่วงชั้นที่ 3,4	2.7563	-	-	.6641*
รวมทุกด้าน	\bar{X}	ช่วงชั้นที่ 1,2	ช่วงชั้นที่ 1,2,3	ช่วงชั้นที่ 3,4
ช่วงชั้นที่ 1,2	1.9512	1.9512	2.1694	2.7917
ช่วงชั้นที่ 1,2,3	2.1694	-	-.2181	-.8405*
ช่วงชั้นที่ 3,4	2.7917	-	-	-.6222*

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 10 พบว่า โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ต่างกัน มีปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาแตกต่างกัน ดังนี้

1. ด้านการวางแผนการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 1,2 และช่วงชั้นที่ 1,2,3 มีปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3,4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ด้านการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 1,2 และช่วงชั้นที่ 1,2,3 มีปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3,4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ด้านการประเมินผลการดำเนินการช่วยเหลือ โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 1,2 และช่วงชั้นที่ 1,2,3 มีปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 3,4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 1,2 และ ช่วงชั้นที่ 1,2,3 มีปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 3,4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา จากข้อเสนอแนะที่ได้ในเรื่องการแก้ปัญหาการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหา สรุปได้ดังนี้

4.1 ด้านการวางแผนการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน

4.1.1 ประชุมวางแผนกับทุกๆ ฝ่าย ที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน เพื่อมีส่วนร่วมและให้ร่วมมือกันดำเนินการตามแผนงาน ตลอดจนการทำความเข้าใจในปัญหาร่วมกัน

4.1.2 ให้การอบรมแนะแนว

4.1.3 ควรจัดทำแผนงานรองรับเพื่อแก้ไขปัญหาที่พบ

4.1.4 นิเทศ ติดตาม กำกับ นักเรียนที่ให้การช่วยเหลือ

4.1.5 สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

4.1.6 บุคลากรที่ผ่านการอบรมควรขยายผลการอบรมต่อคณะครูท่านอื่นๆ

4.1.7 จัดทำแบบคัดกรองนักเรียนเพื่อจัดกลุ่ม

4.1.8 ควรจัดหาทุนและอาหารกลางวันให้นักเรียนที่มีปัญหา

4.1.9 ควรจัดทีมการทำงาน ในแต่ละระดับของช่วงชั้นการศึกษา

4.2 ด้านการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน

4.2.1 ควรจัดทำโครงการรองรับกิจกรรมดังนี้

- 1) จัดกิจกรรมโฮมรูมทุกวันศุกร์
- 2) จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ลูกเสือ-เนตรนารี)
- 3) จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด
- 4) จัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริม
- 5) จัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา

4.2.2 ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหา

4.2.3 ควรเชิญผู้ปกครองมาร่วมวางแผนและร่วมปรึกษาหารือกับบุคลากร

ในโรงเรียน

4.2.4 ศึกษาเด็กเป็นรายบุคคลและแก้ปัญหาด้วยความเมตตากรุณา

4.2.5 การรายงานผลการช่วยเหลือจากครูสายผู้สอนควรรายงานต่อผู้บริหาร

สถานศึกษาทุกครั้ง

4.2.6 สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มเสี่ยงหรือเฉพาะบุคคล เช่น

สอบถามจากเพื่อนใกล้ชิด เพื่อนในชั้นเดียวกัน ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเอง

4.2.7 การประเมินพฤติกรรมนักเรียนควรใช้รูปแบบคณะกรรมการ

4.2.8 กำหนดแนวทางแก้ไข โดยชี้แจงนักเรียนและผู้ปกครองทราบ แนวทาง

แก้ไขปัญหาคควรเป็นความลับ

4.2.9 สรุปผลการแก้ไขปัญหา ให้ผู้ปกครอง ครูประจำชั้นปัจจุบัน ได้ทราบ

และควรทำอย่างต่อเนื่อง

4.2.10 จัดกิจกรรมการอบรมแก่นักเรียน โดยเน้นกิจกรรมนันทนาการ

4.2.11 ให้การแนะแนวผู้ปกครองและเยี่ยมบ้าน

4.2.12 จัดการเรียนการสอน โดยการบูรณาการด้านวิชาการ

4.2.13 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4.2.14 จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4.2.15 แจกผู้นำชุมชนติดตามพฤติกรรมของนักเรียน

4.3 ด้านการประเมินผลการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน

4.3.1 จัดทำเครื่องมือการประเมินผลให้ครอบคลุมและเที่ยงตรง

- 4.3.2 กำกับ ติดตาม ประเมินผล
- 4.3.3 ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือเก็บข้อมูล
- 4.3.4 คณะครู กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและผู้นำชุมชน ควรร่วมมือ
กันแก้ไขปัญหา
- 4.3.5 ควรมีการประเมินโครงการ
- 4.3.6 ทำแบบรายงานพฤติกรรมนักเรียน
- 4.3.7 นำปัญหาที่พบเข้าที่ประชุมร่วมพิจารณาในรูปคณะกรรมการ
- 4.3.8 หลักเกณฑ์ในการประเมินควรเป็นแนวทางเดียวกัน
- 4.3.9 ควรสนับสนุนและส่งบุคลากรเข้าอบรมโครงการแนะแนวและเผยแพร่
และขยายผลในคณะครู
- 4.3.10 ควรใช้วิธีการที่หลากหลายทั้งจากสภาพจริงและจากเอกสารหลักฐาน
ที่เกี่ยวข้องรวมในการวิเคราะห์ปัญหา
- 4.3.11 จัดทำโครงการเยี่ยมบ้าน
- 4.3.12 ควรมีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการและเครื่องมือประเมินผลอยู่เสมอ
- 4.3.13 จัดให้มีการรายงานผลอย่างเป็นระบบ
- 4.3.14 การประเมินควรอยู่ในรูปคณะกรรมการสามารถตรวจสอบผล
การรายงานได้